

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010401
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512010401.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému H. S., nar. XX.XX.XXXX v E., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. mája 2013 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : H. S., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom P. č. XXX, okr. E., rozvedený, nezamestnaný, trestaný, stíhaný na slobode,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí H. S., nar. XX.XX.XXXX a I. S., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 6C/76/2010-67, zo dňa 18.10.2010, právoplatným dňa 11.11.2010, bol zaviazaný prispievať na výživu syna H. S. sumou 25,38 Eur mesačne a na výživu syna I. S. sumou 25,38 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky J. T. U., trvale bytom P. č. XXX, túto povinnosť si v Krajnom ani všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne neplnil v období od 01.01.2011 až doposiaľ tým, že výživné vôbec neplatil, pričom nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, nepožiadal o dávky v hmotnej núdzi s odôvodnením, že by musel vybavovať veľa papierov, bol síce evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nejavil vážny záujem o oficiálnu prácu, ale príležitostne vykonával brigády bez akýchkoľvek zmlúv a svoje príjmy z nich si ponechával výlučne pre svoju potrebu, netrpí žiadnou chorobou, ktorá by ho obmedzovala na trhu práce alebo vylučovala z výkonu niektorých zamestnaní, pričom je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Volkswagen Passat, motocykla značky Jawa a spoluvlastníkom bytu v Krajnom, ktorý majetok (do júna 2011 exekučne neblokovaný) nescudzil, čím by si mohol zabezpečiť prostriedky k plneniu svojej vyživovacej povinnosti, čím obvinený dlhuje na výživnom k rukám J. T. U. za obdobie od 01.01.2011 až doposiaľ sumu najmenej 1.074,24 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 15.11.2012 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv/744/2012 obžalobu na obvineného H. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Vychádzajúc z výsledkov prípravného konania a obsahu vyšetrovacieho spisu vydal samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 16.11.2012 pod č.k. 2T/180/2012-82 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal vinným v zmysle obžaloby a uložil mu trest.

Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor bez bližšieho odôvodnenia.

Súd na hlavnom pojednávaní v dňoch 01.02.2013 a 26.04.2013 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného H. S., výsluchom svedkyne J. T. U., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku vrátane poučenia podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je nevinný.

Z výpovede obžalovaného H. S. na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2013 vyplynulo, že vyživovacej povinnosti na svoje deti mal. H. a mal. I. si je vedomý. Je nezamestnaný, vedený na úrade práce, sociálne dávky nepoberá. Finančne je na tom tak, že je „na nule.“ Poškodenej tesne pred hlavným pojednávaním uhradil sumu 207,04 Eur. Išlo o peniaze, ktoré dostal ako zálohu v novom zamestnaní, ktoré podľa jeho vyjadrenia by mu malo zabezpečiť prácu do konca roka 2013. Predtým si privyrábal rôznymi brigádami. V čase nezamestnanosti o dávky v hmotnej núdzi nepožiadaval, lebo doklady k tomu potrebné sú u jeho bývalej manželky. Tiež potvrdil, že by s tým bolo veľa papierovania. Je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Volkswagen Passat a motocykla značky Jawa. Tieto za účelom úhrady dlhu na výživnom nepredal, nakoľko v prípade získania zamestnania by sa mu zrejme vozidlo hodilo. Odkedy mu vzali vodičský preukaz, alkoholické nápoje nepožíva. V minulosti bol živnostník, v súčasnosti má živnosť pozastavenú. Netrpí žiadnou chorobou, ktorá by mu znemožňovala pracovať. Býva u rodičov alebo u priateľky, ktorej sa stará o dom a hospodárstvo. Vyučil sa za strojného mechanika, avšak celý život pracoval ako zvárač. Zváračskú licenciu v čase výsluchu mal už neplatnú. Že je možné uhrádzať výživné aj po častiach, sa neinformoval.

Z doplňujúceho výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2013 vyplynulo, že poškodenej uhradil dňa 19.02.2013 sumu 70,- Eur, dňa 15.03.2013 sumu 50,- Eur, dňa 25.04.2013 sumu 20,-Eur. Tieto úhrady vykonal z peňazí, ktoré si privyrobil pri rôznych brigádach, resp. na poslednú platbu mu peniaze poskytla jeho priateľka. Inak jeho druhá výpoveď nepriniesla žiadne nové informácie. Stále je nezamestnaný, stále hľadajúci zamestnanie po rôznych firmách. Stále s prepadnutým zváračským certifikátom, stále žijúci u priateľky. Inzerát na predaj auta si nedával, lebo nemá prístup k počítaču. V tlačenej forme mu to nenapadlo. Aj tak by však to auto zrejme nikto nekúpil, lebo je staré. Dalo by sa speňažiť asi iba na náhradné diely, avšak zatiaľ to nezrealizoval. S bývalou manželkou nekomunikuje s osobných dôvodov.

Z výsluchu poškodenej J. T. U. na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2013 vyplynulo, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť za obdobie určené v obžalobe neplnil. Poškodenej s obžalovaným nie je v kontakte, nemá na neho telefónne číslo, nevie ani, kde býva, nemá sa s ním ako stretnúť. Predtým, ako prestal platiť, trikrát zaplatil výživné poštovou poukážkou. Nemá žiadnu vedomosť o jeho pomeroch.

Dopočuła sa, že občas si ide načierno privyrobiť. Taktiež sa dopočuła, že obžalovaný požíva alkoholické nápoje, vasedáva v pohostinstve s Podkylave. Poškodená je zamestnaná v krajnom ako čašníčka. Jej príjem je 314-320 Eur mesačne. S obžalovaným vlastní spoločne byt, tento byt im počas manželstva dali jej rodičia. Ide o stále nevyporiadané spoluvlastníctvo. Od 01.09.2011 do 01.12.2012 poberala náhradné výživné. Bolo jej pozastavené, nakoľko nevedela zdokladovať príjem nového manžela, pretože tento žije v zahraničí. Žije od výplaty do výplaty, keby jej nepomohli rodičia, nemá ako vyžiť. Deti nemajú všetko, čo majú ich rovesníci v škole. Vyslovene núdzou však deti netrpia. Starší syn chodí k starým rodičom, kde sa občas stretáva s obžalovaným. O zvýšenie výživného nežiadala. K presnej výške dlhu na výživnom sa vyjadriť nevedela. Obžalovaný sa o deti nezaujíma, alternatívne na ich výživu a výchovu žiadnym iným spôsobom neprispieva. Ak by ju obžalovaný o niečo požiadal, toto by mu poskytla, napr. nejaké papiere alebo dokumenty. Taktiež s deťmi mu nikdy nezakazovala sa stýkať. Styk obžalovaného s deťmi je upravený dohodou. V poslednom čase neevidovala žiadne pokusy obžalovaného stretnúť sa s deťmi.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2013 potvrdila úhradu výživného v sume 70,- Eur vo februári 2013 a v sume 50,- Eur v marci 2013.

Z rodných listov vydaných matričným úradom Myjava (č.l. 37 spisu) vyplýva, že obžalovaný je otcom mal. H. S., nar. XX.XX.XXXX a mal. I. S., nar. XX.XX.XXXX.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 6C/76/2010-67 zo dňa 18.10.2010, právoplatného dňa 11.11.2010, vyplýva, že na čas po rozvoďte boli mal. H. a mal. I. zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľky a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na ich výživu vo výške 25,38 Eur.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.08.2012 (č.l. 40 spisu) vyplýva, že obžalovaný ku dňu vyhotovenia tejto správy nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Rovnaké skutočnosti vyplynuli aj zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.10.2012 (č.l. 41 spisu). Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, zo dňa 20.08.2012 (č.l. 42 spisu), vyplýva, že od 01.01.2011 nepoberal obžalovaný žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.08.2012 (č.l. 44 spisu) vyplýva, v evidencii uchádzačov o zamestnanie je od 26.05.2010, pričom je pravidelne informovaný o voľných pracovných miestach.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie čítaním ostatných listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva z príslušných zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok za preukázanú jednoznačne a nepochybne. Obžalovaný ako otec mal. H. S. a mal. I. S. si je vedomý povinnosti prispievať na ich výživu vo výške určenej rozhodnutím súdu, s ktorým bol oboznámený.

Obžalovaný odôvodňoval riadne neplnenie vyživovacej povinnosti tým, že je nezamestnaný a že jeho finančná situácia mu neumožňuje uhrádzať výživné tak, ako by mal a chcel. Napriek tomu, že v konaní bolo čiastočne preukázané, že obžalovaný si hľadá zamestnanie a občas sa snaží privyrobiť si na brigáde, nie sú podľa názoru súdu tieto skutočnosti takého charakteru, že by obžalovaného zbavovali akejkolvek trestnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti. Z výpovede obžalovaného je zrejmé, že ak chce, tak si prácu, hoci na úrovni nepravidelnej brigádnickej výpomoci, nájsť vie a o seba sa postarať dokáže, pričom z jeho životného štýlu nevyplýva, že by bola priamo ohrozená jeho existencia. Na oba termíny hlavného pojednávania prišiel riadne oblečený, nevyzerajúc ako človek, ktorý by žil iba z ruky do úst. Obžalovanému už pri prvom výsluchu (01.02.2013) bolo naznačené, že by alternatívne mohol riešiť finančnú situáciu predajom motorových vozidiel, ktoré stále vlastnil. Keď však súd znovu vykonal jeho výsluch s odstupom niekoľkých mesiacov (26.04.2013), jeho odpovede na tie isté otázky boli rovnaké. Stále nezamestnaný, stále vlastníkom motorových vozidiel umiestnených v garáži, stále s neplatným zväračským certifikátom, stále bez výraznejšej vôle meniť niečo na svojom stave, s vždy pripraveným vysvetlením, prečo sa od spoločenského dna nedokáže odraziť. Nebolo preukázané, že by obžalovaný trpel nejakou chorobou, ktorá by ho vylučovala z najbežnejších zamestnaní, na ktoré postačuje aj jeho nižšia kvalifikácia. Je zrejmé, že obžalovaný nevykladá všetko úsilie, ktoré od neho možno spravodlivo očakávať, na to, aby si riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť, resp. aby k pokusom o jej riadne a včasné plnenie pristupoval aktívnejšie a zodpovednejšie. U obžalovaného súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by ho zbavovala trestnej zodpovednosti. Nebolo preukázané, že by v čase páchania skutku nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, resp. že by v čase jeho spáchania nemohol svoje konanie ovládať. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, keďže podľa názoru súdu vedel, že opomenutím riadneho a včasného plnenia vyživovacej povinnosti môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie zákonom chráneného záujmu a pre prípad spôsobenia takéhoto následku bol s ním uzročený. Zákonom chráneným záujmom v súdnej trestnej veci je riadne plnenie vyživovacej povinnosti. Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný, pričom je u neho aktuálne prebieha skúšobná doba podmieneného odsúdenia v zmysle rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/68/2012-46 zo dňa 13.06.2012, právoplatným dňa 13.06.2013, ktorým mu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a ďalších príslušných ustanovení Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Okrem toho mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

Obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Predchádzajúce odsúdenie súd nevyhodnotil ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko na ňu prihliadol v rámci povinnej aplikácie ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona. Pri úvahách o druhu a výmere trestu, ktorý by bolo primerané obžalovanému za jeho protiprávne konanie uložiť, musel súd zohľadniť predovšetkým to, že obžalovaný skutok páchal v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za úmyselný trestný čin. S poukazom na to a tiež s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné pri úvahách o druhu a výmere trestu uvažovať

o treste odňatia slobody bez možnosti podmieneného odkladu jeho výkonu. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností súd obžalovanému uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. podľa § 207 ods. 3 s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona vo výmere 1 (jeden) rok. Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Od takto uloženého trestu možno podľa názoru súdu dôvodne očakávať nápravu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a nedopúšťal sa už protiprávneho konania. Trest súčasne v primeranej miere vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.